

Bản Tin La San
Số Mùa Thu 1998

Lê Tạ Ôn

*There once was a brother,
who had a very good heart,
He loved children very much,
and did not give up on them once,
For his love will never die....
.....his love will never die.*

*There once was a brother,
who was grateful and wise,
he shared a love to all of us,
and his happiness will always be there,
For his love will never die.....
.....His love will never die.*

*There once was a brother,
who was a true hero inside,
that brother...is brother Hiep.
And now...this is a tragic moment
for all of us, brother Hiep died
on that one night.. We will always
remember his face, and especially, his heart..*

*We should all be sad because of his death,
but...be happy because he is now in the
kingdom of god, watching over us all,
yes.....His love will never die.*

*Hieu Vu (11 years old)
September 8, 1998*

IN LOVING MEMORY OF FRERE HIEP

Tranh bìa :

Đây là tác phẩm cuối cùng của Frère Joseph Nguyễn Văn Hiệp,
vẽ bằng sơn trắng trên lưng áo T-shirt màu xanh đậm của
Ban Giáo Lý trường La San 1998.

Khởi đầu cuộc sống của mỗi con người - đặc biệt của mỗi Frère La San -
là bóng Thánh Giá, biểu hiện tình yêu cứu độ của Đức Giêsu Kitô :

Tinh thần Đức Tin.

Con đường dẫn đến tình yêu cứu độ luôn luôn qui tụ ngay vào chân Thánh Giá.

Riêng cho Việt Nam với hình thể chữ S, Frère LaSan đồng hành với giới trẻ
trên con đường ngoằn ngoèo để cùng tiến đạt cứu cánh đích thực là ơn cứu độ :

Tinh thần Nhiệt Thành.

Frère Joseph Nguyễn Văn Hiệp

1953 - 1998

Frère Nguyễn Văn Hiệp vào đời ngày 20 tháng 2 năm 1953, tại Huế, trong một gia đình rất đạo đức. Là con trai thứ và duy nhất, bé Hiệp hưởng hết tình thương đùm bọc của cha mẹ, chiều chuộng của chị hai và gần bó mền phục của em gái út. Nhờ được giáo dục gia đình đạo đức và hạnh phúc, bé Hiệp lớn lên với tâm tính hiền diệu, tươi vui, luôn luôn lạc quan, tế nhị và yêu thương giúp đỡ hết mọi người, nhất là những người kém may mắn.

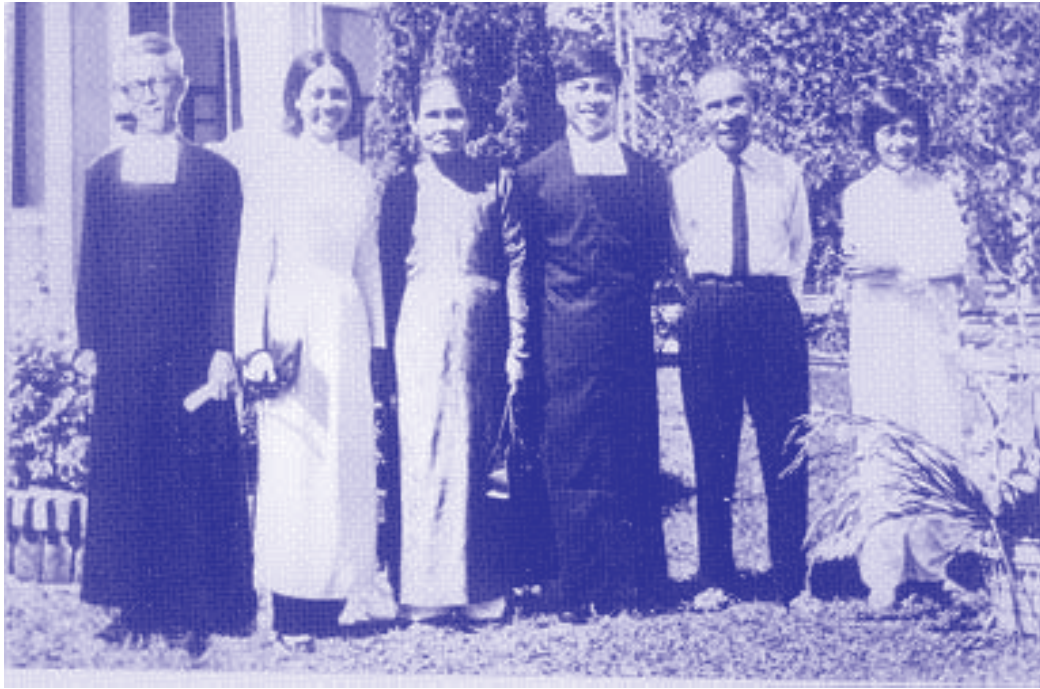
Được gửi đi học tại trường La San Bình Linh từ "Vườn Trẻ", bé Hiệp cùng bạn bè cùng lứa tuổi có nhiều cơ hội quen thân và mền phục đời sống của các Frères. Mới lớp 7, Hiệp đã xin phép cha mẹ cho "đi tu làm Frère". Mặc dù chỉ có một đứa con trai duy nhất, ông bà đạo đức vẫn dâng cho Chúa "đứa con yêu quý nhất". Hiệp nhập Đệ Tử Viện La San - Nhatrang lúc mới 12 tuổi.

Ngày 24 tháng 7 năm 1971, Hiệp được vào Nhà Tập và ngày 8 tháng 9 cùng năm nhận lãnh áo dòng, chính thức được gia nhập Gia Đình La San. Từ nay, Hiệp được kêu hoặc tự xưng bằng "Frère Hiệp."

Trong suốt năm "nhà tập", Frère Hiệp đã có dịp làm quen sinh hoạt với tuổi trẻ qua phong trào Hùng Tâm Dũng Chí và phong trào Hướng Đạo trong các họ đạo. Các sinh hoạt này củng cố và phát triển "Tinh Thần Đức Tin - Lòng Nhiệt Thành" phục vụ giới trẻ, nên cuối năm nhà tập, Frère Hiệp đã chính thức tuyên khấn "cùng chung và liên kết với các Sư Huynh trường Kitô phục vụ giới trẻ - đặc biệt người nghèo - trong lãnh vực giáo dục".

Biến cố 75 tại Việt Nam đã gián đoạn chương trình thần học, nhưng sau khi định cư ở Tỉnh Dòng San Francisco, Frère Hiệp vẫn cương quyết tiếp tục lý tưởng phục vụ giới trẻ trong dòng La San. Tốt nghiệp trường Mỹ Thuật và Thần Học tại Saint Mary's College năm 1979, Frère Hiệp hoàn toàn dâng hiến đời mình cho tuổi trẻ qua việc tuyên khấn trọn đời ngày 31 tháng 7 năm 1982.

Sau 4 năm Kinh Viện tại Assumption Hall - Saint Mary's College of California, Frère Hiệp được "sai đi làm chứng nhân Nước Trời" cho các em học sinh nội trú tại Mont La Salle - Napa, từ tháng 7 năm 1979.

Tháng 7 năm 1984, Frère Hiệp được trở lại Saint Mary's College theo các lớp thần học và tiếp tục lớp Mỹ Thuật tại Berkeley năm 1985.

Tháng 7 năm 1989, Frère Hiệp được gửi sang Oxford- England lo cho trẻ em tị nạn Vietnam tại De La Salle House.

Đến năm 1990, "dự án Cali" do Frère Phong đề xướng và huy động một số các Frères người Việt lập cộng đoàn "Nhà La San Việt Nam" tại California nhằm ba (3) mục đích rõ rệt :

1. *giúp nhau sống ơn gọi La San nơi đất khách quê người;*
2. *giúp tuổi trẻ Việt Nam hội nhập với nếp sống xứ người trong tinh thần truyền thống dân tộc Việt - và do đó khơi dậy ơn gọi dẫn thân phục vụ tha nhân, làm linh mục, tu sĩ nam nữ;*
3. *bảo tồn và phát huy tình liên đới "cùng chung và liên kết" với Anh Chị Em La San bên quê nhà.*

Frère Hiệp là người đầu tiên lên tiếng "tôi về nhập cộng đoàn La San Việt Nam tại Cali", trong buổi họp quyết định ngày 1 tháng 1 năm 1990 tại Philadelphia.

Từ tháng 8 năm 1990, Frère Hiệp hoạt động tông đồ tại USCC - San Jose, đặc trách lo cho các em Amerasian và chương trình Y.E.S.

Việc tông đồ đang tiến hành tốt đẹp thì... ý Chúa nhiệm mầu đã kêu Frère Hiệp về hưởng Nhan Thánh cùng Cha La San và các Frères đàn anh tối thứ hai, 7-9-1998.

Thương Nhớ Người Em

đã cùng chia sẻ lý tưởng dâng hiến đời mình cho tuổi trẻ trong Dòng La San

Tôi xin ghi lại vài giòng về ngày cuối đời của Frère Hiệp, một người Em và là người Bạn đồng hành khả ái trong cuộc sống trọn vẹn dâng hiến cho tuổi trẻ.

Ngày thứ hai - Labor Day 7-9-1998, trời nóng nực ở San Jose, có lẽ độ ẩm cao hơn bình thường.

Hình chụp Anh Em cộng đoàn Nhà La San đi họp ở Seattle và sum vầy bên nhau vui chơi giải trí tại Victoria - Canada, 3 ngày trước khi Frère Hiệp vĩnh viễn ra đi

* 5:15pm, tôi rủ Frère Tuân đi tắm piscine. Xuống cầu thang, thấy Frère Hiệp ngồi ở sofa, tôi rủ : “đi tắm cho khoẻ, Hiệp!” Fr. Hiệp trả lời : “không - mệt quá!” - Tôi nói : “ừ mệt thật - chính vậy mới đi tắm cho khoẻ!” Fr. Hiệp trả lời : “Không! - nhưc đầu quá!” Tôi tiếp : “chắc là vì thiếu ngủ - tuần trước mình đi Seattle họp, mất ngủ khá nhiều nên nhưc đầu, tui cũng nhưc đầu quá mới đi tắm đây! - Thôi đi tắm cho khoẻ!” Fr. Hiệp lưỡng lự vài giây nói : “thôi! em đi mua gạo - nhà hết gạo rồi!” Tôi đáp ngay: “thôi để mai rồi đi mua, tối nay mình ăn bánh mì hay ... mì gói cũng được! - ăn cơm thánh mà lo gì! Đi.” Fr. Tuân sẵn sàng đi tắm, nói thêm “ừ, đi tắm!!!!” Fr. Hiệp đáp : “thôi. 2 Frères đi đi...”

Trong lúc Fr. Tuân và tôi đi tắm, Fr. Hiệp ở nhà một mình - Frère Phong và Frère Hùng đi làm việc từ sáng chưa thấy về...

* 6:00pm, tôi gặp Frère Phong và Hùng ở Nguyễn Đường La San - San Jose, rồi cùng nhau về nhà ở đường Maxey. Frère Hiệp đi chợ chưa về.

* 6:15pm, Frère Hiệp về khệ nệ khiêng một bao gạo nhỏ và thức ăn, miệng lẩm bẩm : “Ồ quên mất! Hôm nay nghỉ Labor Day! Mua gạo không có - thôi thì tối nay mình ăn gạo Mỹ!!!” rồi đến ngồi sofa như trước, vẻ mặt mệt mỏi.

* 6:30pm, các Frères vào nhà nguyện đọc sách thiêng liêng, nguyện gẫm và kinh tối - Frère Hiệp không đến. Ai cũng tưởng có lẽ Frère Hiệp mệt nên đi nghỉ.

* 7:15pm, kinh tối xong, anh em dọn bữa tối, đọc kinh trước khi ăn, Fr. Hiệp cũng không ra. Tôi hỏi lớn : “lão Hiệp ơi, mệt quá há? ăn cơm chứ!” Fr. Phong hỏi : “Fr. Hiệp đi đâu không?” Tôi chạy ra trước nhà, thấy xe Fr. Hiệp còn đó, trả lời : “xe ổng còn đây!” - Tôi chạy vào phòng không thấy Fr. Hiệp đâu. Fr. Phong nói : “hay là đang... bận?” Frère Phong và tôi chạy đến trước phòng tắm, thấy cửa khoá bên trong. Fr. Phong gõ cửa, kêu lớn: “vous ở trong hả Hiệp????” - không nghe trả lời. Tất cả đều lo lắng... tìm cách phá cửa vào. Fr. Phong lục tìm được chìa khoá, mở ra thì tôi đẩy cửa vào, nhưng như bị vướng vật gì, dùng sức đẩy mạnh bước vào thì thấy Fr. Hiệp nằm dưới sàn, chấn ngay

lối vào. Fr. Phong rờ ngực rồi la lớn : “cứng rồi!!!” Tôi rờ tay rồi chân, lớn tiếng kêu : “còn nóng... mau... gọi 911!!!” - Tôi còn nhận thấy đầu lưỡi của Fr. Hiệp lò ra ngoài miệng giữa hai hàm răng, đầu lưỡi đã tím, tôi lấy tay khẽ vạch hàm răng ra và đẩy lưỡi vào; còn mềm lắm!!!!

7:20pm, Fr. Tuân, Fr. Hùng và tôi khiêng Fr. Hiệp ra thì nghe tiếng “hự!” như thể tiếng thở mạnh hắc hơi nhưng rất ngắn - ai cũng nghe tiếng “hự” - Fr. Phong nghe điện thoại 911 chỉ dẫn phải làm gì, tôi làm theo : lấy tay mở miệng Fr. Hiệp ra, kê miệng vào miệng Fr. Hiệp rồi thổi mạnh trong khi Fr. Hùng ấn ngực. 911 hỏi : ‘do you feel something stuck...?’ Tôi trả lời “yes”, quả thật tôi thấy khi thổi hơi vào, hình như khí nén lại chứ không vào buồng phổi của Fr. Hiệp... Tiếp tục làm hô hấp nhân tạo...

7:25pm, toán cấp cứu đến, làm tất cả mọi chuyện để hồi sinh Fr. Hiệp. Khi chích vào cánh tay để chuyển nước biển, tôi thấy máu rất tươi chảy ra. Hy vọng... Chích 3 mũi thuốc hồi sinh, nhịp độ 5 phút một mũi - bơm hơi - chuyển nước biển - theo dõi nhịp tim trên màn ảnh.... Đến mũi thuốc thứ ba, một nhân viên cấp cứu nói : “last one – last chance” - Tôi nghe mà rụng rời.

7:45pm, một nhân viên trong toán cấp cứu kêu tất cả Anh Em chúng tôi ra xa xa và nói : “I’m sorry - we have tried to do our best - but it’s too late. He’s dead.” Tôi lặng điếng người.

7:50pm, toán cấp cứu ra về, còn lại 2 nhân viên cảnh sát. Một trong 2 nói : “phải đợi coroner đến khám nghiệm rồi mới gọi nhà quàn...” Theo như tôi hiểu, cảnh sát nói rằng, nếu Fr. Hiệp chết một cách bình thường thì có thể cho ra nhà quàn ngay, nhưng trường hợp này không bình thường, phải giảo nghiệm...

8:00pm, tất cả các Soeurs đến... Chị ruột Fr. Hiệp và gia đình đến. Khoảng 5 phút sau, coroner đến xem xét rồi ra lệnh đem xác Fr. Hiệp ra nhà thương giảo nghiệm và hứa lối chiều hôm sau sẽ giao cho nhà quàn...

Khi xác Fr. Hiệp rời Maxey, ACE ngồi quay quần bên nhau khóc to khóc nhỏ, không ai nói một lời. Sau một thời gian, Soeur Thanh hỏi : “Fr. Hiệp chết lúc mấy giờ?” Không ai trả lời được. Soeur nói tiếp : “Lối 6:45pm, 4 chị em ở Kirk - Nguyễn Đường La San - bỗng nhiên thấy đèn trần quay quay như thể động đất... Ai nấy làm lạ, và chỉ quay trong vòng 10 giây rồi ngưng. Vài chị nói đùa : ‘ma!!!’ - Không biết có phải giờ đó, Fr. Hiệp trút hơi thở không????”

Xét về giờ khắc và áo quần Fr. Hiệp còn mặc, tôi nghiệm có thể đúng. Có lẽ khi vừa vào phòng tắm, khoá trái cửa xong, Fr. Hiệp đã té xỉu rồi vì quần áo còn nguyên vẹn, chưa làm gì cả - dù là rửa mặt hay làm cái gì đó - lại nữa, tư thế Fr. Hiệp nằm trên sàn là nằm ngửa, đầu về phía góc bản lề của cửa ra vào và hơi cao trên tường, hai chân hơi cong nhưng duỗi thẳng theo chiều nằm tự nhiên, hai tay buông thẳng xuôi theo thân mình.

Giáo nghiệm sau này kê khai mọi chi tiết cơ thể của Frère Hiệp với chú giải : “bình thường” và chỉ vắn vện câu kết luận :

CAUSE OF DEATH : Arterio-sclerotic Cardiovascular Disease.

1:00am sáng thứ ba, mọi người ra về ngủ nghỉ. Tôi nằm trên giường, không thể ngủ được. Lối 2:00am, tôi xuống bếp pha cà-phê thì thấy Frère Phong nằm trên sàn nhà, gần chỗ chúng tôi đặt xác Frère Hiệp. Frère Phong nhìn tôi mắt đăm đăm, thì thào : “Tôi muốn nằm đây, gần đưa Em thân thương...” rồi chúng tôi cùng òa lên khóc... Một đêm không ngủ.

La San Việt Nam, mỗi người một tay chuẩn bị tuần tang lễ. Hôm sau, Frère Đạt và Frère Mạng đến “cùng chung và liên kết” với Anh Chị Em La San mừng mẫu nhiệm chết và sống lại mà Đức Kitô đã thực hiện qua cuộc đời của Frère Hiệp.

Tin Frère Hiệp qua đời được truyền rất nhanh qua thư cáo phó, điện thoại, báo chí, phát thanh, internet. Riêng tại Việt Nam, Frère Hiệp còn bà mẹ 80 tuổi và em gái ở Nhatrang, Frère giám tỉnh Ánh đã khôn khéo chuẩn bị tinh thần bà mẹ và cô em đón nhận thánh ý nhiệm mẫu của Thiên Chúa trên cuộc đời của người con

yêu quý, người anh rất mực mến thương...

9:00am, Frère David - giám tỉnh tỉnh dòng San Francisco cùng Frère Stanislaus, phụ tá giám tỉnh, từ Napa xuống. Tôi thấy Frère David kín đáo lau nước mắt trong khi Frère Phong và tôi không thể cầm lòng nức lên thành tiếng. Chúng tôi bàn thảo chương trình tang lễ và quyết định làm lễ an táng tại Nguyễn Đường La San - San Jose, nơi mà Frère Hiệp đã dâng hiến hết trái tim và khối óc cho trẻ thơ.

Chương trình “Dạy con từ thuở lên 3” và “After School” tại Nguyễn Đường La San vẫn tiếp tục như thường lệ. Tưởng nên nhắc lại, Frère Hiệp là “hiệu trưởng” chương trình After School 98-99 vừa khai giảng được gần 2 tuần nay.

Chiều tối, tất cả các Soeurs, cùng Frère Fidèle từ trường La Salle High School tại Concorde đến Nhà

3 buổi “đọc kinh và viếng xác” tại nhà quàn không đủ cho số đông anh chị em, cựu học sinh và thân hữu La San muốn đến “gặp” Frère Hiệp lần cuối cùng. Đặc biệt nhóm các em Amerasian đã thổn thức chia sẻ cho nhau và cho mọi người biết những gì Frère Hiệp đã làm cho mỗi em trong các năm vừa qua.

10:00am thứ bảy 12-9-98, thánh lễ an táng tại Nguyễn Đường La San gom tụ hơn 800 Frères, Soeurs, Linh Mục đồng tế, cựu học sinh và thân hữu La San. Soeur Marilyn, giám đốc USCC vừa đi Africa về tối hôm qua, cũng vội vã đến “gặp” Frère Hiệp lần cuối cùng. Các em lớp After School cũng muốn được “gặp” người Anh đáng mến một lần nữa...

Sau thánh lễ, mọi người tiễn đưa Frère Hiệp lên Napa, đến nơi an nghỉ chờ ngày sống lại cùng với anh chị em hưởng ơn cứu độ muôn đời. Trên đường lên Napa, xe tang ngừng lại ngay trước Nhà La San Việt Nam đường Maxey, nơi mà Frère Hiệp cùng với Anh Em La San sinh sống “cùng chung và liên kết” dâng hiến trọn đời phục vụ giới trẻ trong hơn 8 năm qua - từ tháng 6 năm 1990 đến tháng 9 năm 1998.

Sau khi chào vĩnh biệt ngôi nhà mến yêu, đoàn xe trực chỉ Napa. Frère giám tỉnh David cùng Frère Tuân ngồi trên xe tang, phỏng chừng khoảng 20-25 thân hữu sẽ tiễn đưa Frère Hiệp

đến tận Napa. Frère David đã lằm : Nhà thờ Mont La Salle - Napa chật ních - có ngót 300 người tiễn đưa Frère Hiệp đến tận mộ! - Lái xe từ Nguyễn Đường lên Mont La Salle mất khoảng 2 tiếng!

*Tạm biệt, Frère Hiệp ơi!!! - Nhớ thương Frère lắm !
Cầu nguyện cho Anh Chị Em còn ở trần gian để mai này chúng mình gặp nhau trên Quê Trời nhé!!!*

Frère Hiệp ơi, Frère muốn nhắn điều gì ?

Tôi ghi lại đây vài hiện tượng “bình thường” nhưng “không bình thường” hay trùng hợp khá kỳ lạ về sự ra đi vĩnh viễn của Frère Hiệp.

1. Như đã ghi lại về việc đèn trần nhà các Soeurs ở Kirk quay cuồng vào lúc khoảng 6:45pm = có phải đó là lúc Frère trút hơi thở cuối cùng???
2. Ngay sau khi biết chắc Frère Hiệp qua đời, các Frères/Soeurs gọi điện thoại báo tin cho thân nhân và bạn hữu thân thiết nhất của Frère Hiệp. Soeur Thoa gọi điện thoại cho chị Bích Liên/Đức rất nhiều lần, nhưng không gặp. Trong khi đó, Chị Liên/Đức đi dự một business party cách Maxey không xa. Chị Liên bỗng dưng cảm thấy chồn vồn trong bụng, thấy nóng nực khó chịu, lo âu chuyện gì quan trọng. Chị Liên đòi về nhà ngay vì nghĩ rằng có chuyện gì không may xảy ra cho các con ở nhà... Anh Đức đành đưa chị Liên về. Vừa về đến nhà, còn ngồi trong xe, thì một đứa con chạy ra với điện thoại trên tay hô lớn: “Má, có điện thoại gấp - đã gọi 5,6 lần rồi.” Chị Liên nghe điện thoại, sững sờ, không tin tai mình... đành đưa điện thoại cho anh Đức. Anh Đức nghe Soeur Thoa báo tin... Không tin nhưng phải tin... liền lái xe đến Maxey ngay và sự việc rành rành trước mắt.
3. Sáng hôm sau, thứ ba, khoảng 6:30am, các Soeurs ở Kirk đọc kinh sáng thì một con ruồi “đáp xuống” sách kinh của Sr. Thanh, đuổi không đi! Soeur Thanh đành hất mạnh tay đuổi ra, ngay lúc đó, tất cả 4 Soeurs ngửi thấy mùi khét lẹt trong vòng 5,6 giây, mùi khét rất kỳ lạ. Ai nấy tưởng bếp quên tắt, hoặc cháy bóng đèn... Nhưng không!

4. Cũng trưa hôm đó, Frère Mạng đến Maxey ở, phụ các Frères trong việc lo đám tang. Tôi thấy Frère Mạng mệt, nên bảo đi nghỉ trưa. Tôi bảo: “vous vào nghỉ trưa tạm ở đây - phòng Frère Hiệp đó!” Frère Mạng “ok” không chút lưỡng lự. Sau khoảng 20 phút, các Frères thấy Frère Mạng vùn vụt chạy ra khỏi phòng, chạy ngay vào nhà nguyện thờ hỗn hển... Sau vài phút trầm tĩnh, Frère Mạng kể lại rằng, trong giấc “mơ” (?) Frère Mạng thấy Frère Hiệp ngồi phía đầu giường, sát bên cạnh đầu Frère Mạng. Frère Hiệp chỉ cười, không nói gì cả. Frère Mạng “chơi với” tính ngồi dậy mà ngồi không nổi, muốn la to lên mà mở miệng không được... Bỗng thấy Frère Hiệp đứng dậy, đi đến chân giường và kéo mạnh tấm khăn trải giường, lôi Frère Mạng dậy, và ông dậy được rồi chuồng thẳng vô nhà nguyện luôn - Hú hồn...
5. Hôm lễ an táng tại Nguyễn Đường, Soeur Marilyn ngồi cạnh một cô nhân viên của USCC, người Mỹ, đã cùng làm việc với Frère Hiệp trong chương trình Y.E.S, tiếp đến là Soeur Phương Loan, và tiếp nữa là một cô nhân viên khác, người Mỹ, đã từng làm việc với Frère Hiệp trong chương trình Amerasian. Đang đọc sách thánh, không hẹn mà hò, Soeur Marilyn và cô nhân viên cùng quay vào nhau chỉ chỗ về phía bàn thờ. Cùng lúc đó, cô nhân viên phía bên phải Soeur Phương Loan cũng quay về phía Soeur Marilyn, chỉ chỗ về cùng một hướng.

Sau này, Soeur Thoa hỏi lại thì cả 3 người đều xác nhận là đã thấy một con bướm lớn, màu sắc rất đẹp, bay nhiều vòng trên bàn thờ rồi biến mất...

Dù xa lạ mình cũng chung tâm tưởng
Frère và tôi cũng tình nghĩa Lasan
Nhớ thuở xưa mình cùng bước chung đường
Nay kẻ ở người đi không trở lại

Dù xa lạ mình cũng cùng chung mái
Mái trường xưa tên yêu dấu Lasan
Cũng Frères, Soeurs và Thánh Tổ Gioan
Và bước nữa Frère dâng mình lên Chúa

Dù xa lạ mình chắc cũng một lứa
Tuổi tí tuần đầu đã hết yêu thương
Frère và tôi dù hai ngã đôi đường
Lasan vẫn là đích mình cùng bước

Dù xa lạ mình cũng chung mong ước
Muốn Lasan lại vững mạnh như xưa
Và rồi mai đất nước đón giao mùa
Frère bên Chúa nguyện cầu cho tôi nhé

Rồi mai đến tôi thấy mình thật bé
Chẳng còn Frère tôi những bước chơi vơi
Tại sao xưa mình chẳng gặp một nơi
Để lúc biết ... Trời ơi Trời ... quá muộn !!!

Henry Cao Xuân Hùng

Chìa Khóa vào cửa Thiên Đàng

Cha Giuse Nguyễn Văn Thư, trong bài giảng sáng ngày 12-9-98 dịp an táng Frère Hiệp đã kể tương tự như sau :

Trong một tu viện nọ có một tu huynh sắp qua đời. Khi thấy anh em trong nhà quây quần bên mình, thì người ngỏ ý :

-Xin anh em đem cho tôi chìa khóa để vào Thiên Đàng.

Nghe vậy, một anh em chạy đi lấy Kinh Thánh trao cho tu huynh, nhưng ông ta lắc đầu. Một anh em khác trao cho tu huynh cây thánh giá, một anh em nọ lại đem đến tràng mân côi. Nhưng tu huynh vẫn lắc đầu.

Thế rồi, một anh em kia chợt nhớ ra rằng suốt đời tu huynh ấy đã cặm cụi lo may vá áo dòng cho anh em, bèn chạy đi tìm cây kim may và đem đến cho người anh em sắp ly trần. Vừa trông thấy cây kim may đơn sơ nhỏ bé, vị tu huynh ngồi chồm dậy, vươn tay ra đón nhận, mân mê cây kim may nhỏ bé, rồi nhẹ nhàng nằm xuống, nhắm mắt lìa trần, nụ cười vẫn lưu giữ mãi trên môi.

Và Cha Thư hỏi tiếp :

-Chúng ta sẽ đem chìa khóa nào đây cho Frère Hiệp để người về thiên đàng?

Câu hỏi này đã xuyên thấu con tim anh Đặng Khánh, một người Phật tử trẻ tuổi, bạn Frère Hiệp, đang đến tham dự lễ an táng của Frère.

Thế rồi, trong suốt đoạn đường dài hơn 200 cây số, từ Nguyễn Đường La San, San José lên đến nghĩa trang của Mont La Salle ở Napa, anh Khánh đã suy nghĩ thật nhiều về câu hỏi của Cha Thư. Anh vẫn chưa tìm ra câu trả lời khả dĩ an ủi được lòng mình.

Vào cuối bữa cơm sau lễ nghi an táng, khi mọi người lục tục già từ Đồi La San, một số em Amerasian (thường được gọi là Mỹ Lai) lại trở lên nghĩa trang để chào Frère Hiệp lần cuối. Và anh Khánh đã lặng nhìn chiêm ngưỡng, suy tư.

Một tà áo trắng đang nhẹ rung trong cơn gió chiều, hay rung theo tiếng nấc nghẹn ngào đây? Một em gái Mỹ Lai, làn da đen huyền, mái tóc quăn tít, trong chiếc áo dài lụa trắng đơn sơ, tay cầm một cành hoa trắng tươi, đang đứng lặng nhìn xuống huyết, như cố ghi vào tâm khảm hình ảnh chiếc quan tài màu xám đơn sơ của Frère Hiệp nay đã phủ đầy muôn hoa muôn sắc. Nước mắt em tuôn trào. Thân hình mảnh khảnh của em rung rung theo tiếng nấc nghẹn ngào. Gió chiều hây hây thổi, Em nhẹ buông tay cho cành hoa trắng rơi xuống mộ phần.

Từng bước từng bước thắm trong tiếng sụt sùi, trong giọng lệ tuôn rơi, Em rời nghĩa trang, nơi an nghỉ cuối cùng của Frère Hiệp.

Và một tia sáng bừng lên trong anh Khánh, như cơn giác ngộ. Cô em Mỹ Lai ấy là ánh sáng. Chính em là chìa khóa thiên đàng của Frère Hiệp.

Bên quê mẹ, em là cô gái lang thang từ vỉa hè này sang lề đường khác, thất học, bơ vơ... Trong cơn sốt di dân, em bỗng trở thành món quà đổi chác. Tại quê cha, em lại thêm một lần thất vọng. Những người, trong một thời gian ngắn trước đây đã hiên ngang nhận em làm con, làm chị, nay bỗng dưng biến thành người đứng nước lã.

Tìm cha không ra!
Tìm mẹ không thấy!
Học vấn cũng không.
"Gia đình" từ bỏ.

Em bị ném vào cuộc đời trên quê cha, hai bàn tay run rẩy. Frère Hiệp đã đến bên em, đem lại cho em tình thương, dẫn em đi từng bước một vào lại cuộc đời. Và hôm nay, chính em đã trở thành chìa khóa mở cửa thiên đàng cho Frère.

Hồn Việt em tưởng chừng như rơi mất, Frère Hiệp đã khơi lại và nuôi sống trong em, nay em xin đến tiễn Frère trong chiếc áo dài của quê mẹ.

Và từ com tim anh Khánh vụt lên lời nguyện ước :
-Thầy Hiệp ơi, bây giờ trên thiên đàng, Thầy nhớ làm mưa rơi để tưới mát những tâm hồn trẻ thơ đang đau khổ.

Tâm sự ấy của anh Khánh đã khiến tôi không cầm được nước mắt. Tôi khóc vì sung sướng. Lệ rơi trong lời cảm tạ. Nước mắt chan hòa theo tin tưởng. Tôi khóc vì nhớ ơn Frère Hiệp đã nêu gương sống cho tôi :

* “Hãy để trẻ nhỏ đến cùng Tôi!”
(Mác-cô 10:14)

* “Bất cứ điều gì anh chị em làm cho một người bé mọn nhất cũng là làm cho Tôi.”
(Mát-thêu 25:40)

* “Những ai chỉ dạy đường ngay nẻo chính cho trẻ, sẽ muôn đời sáng chói như những vì sao.”
(Đa-ni-en 12:3)

* “Khi anh chị em qua đời, hào quang thiên quốc, triều thiên anh chị em đội trên thiên đàng chính là những học sinh Thiên Chúa đã ủy thác cho anh chị em chăm sóc khi còn sống”
(Thánh La-sa-n).

Lạy Chúa, con chúc tụng Chúa, vì đã yêu thương trao ban Frère Hiệp cho tuổi trẻ bất hạnh, cho các em sống bên lề xã hội, con nhà nghèo và giới lao động.

Xin được có thêm đôi lời cùng các giáo lý viên, thầy cô, cùng các bạn trẻ :

Các bạn thân thương,

Lắm khi chúng ta “mơ thành Quang Trung”, hay nuôi chí trở thành một Albert Einstein, hoặc một vị anh hùng cứu dân độ thế, làm ích lớn cho đời. Mong ước ấy thật đẹp, thật cao quý. Tuy nhiên, cũng xin mời anh chị em tĩnh thoảng âm thầm nhưng đầy tin yêu, đem lại một tia sáng hy vọng, trao một chút tình người qua ánh mắt, nụ cười, gọi lại hồn Việt qua cái vổ vai, chào đón cho các trẻ em chậm trí “nói mười hiểu một”, những học sinh ngộ nghịch “thấy mặt là muốn uýnh lộn”, những đứa bé với “single parent”... rồi cùng với Chúa Giê-su nâng con tim lên cùng Chúa Cha:

“Ba ơi! Con tạ ơn Ba vì đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, Ba ơi! vì đó là điều đẹp ý Ba”
(Mát-thêu 11:25-26).

